

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Tos/58/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516010788
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1516010788.2

Uznesenie

Krajský súd Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a sudcov JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Danice Veselovskej v trestnej veci M.. K.. T. A. pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. zákona, o sťažnosti M.. K.. T. A. proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3Nt/19/2016 zo dňa 23.11.2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 9. októbra 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku z r u š u j e sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu a súdu prvého stupňa sa uk1adá, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3Nt/19/2016 zo dňa 23.11.2017 bolo podľa § 73 ods. 1, § 74 ods. 1 Tr. zákona uložené M.. Bc. T. A. ústavné psychiatrické liečenie.

Svoje rozhodnutie samosudca okresného súdu odvodni1 tým, že v posudzovanom prípade bolo M.. Bc. T. A. vznesené obvinenie pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. zákona na skutkovom základe, že

od presne nezisteného času mesiaca júl 2012 do súčasnosti, vyhľadávala osobnú blízkosť poškodeného M. P. na rôznych akciách, na ktorých bol prítomný a ktoré sú v rámci K. na rôznych miestach, kontaktovala poškodeného prostredníctvom Y., pričom počet a obsah emailov sa stupňuje a je z nich viditeľná snaha o komunikáciu z jej strany, prejavuje snahu o osobný kontakt, osočuje ho, že trávi čas s prostitútkami, čím u poškodeného uvedené konanie podstatným spôsobom zhoršilo kvalitu jeho života.

Uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava V sp. zn. 4Pv 809/2014 zo dňa 20.10.2016 bolo trestné stíhanie vedené proti M.. Bc. T. A. zastavené podľa § 215 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku, nakoľko menovaná nebola v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedná.

Súd prvého stupňa konal o návrhu prokurátora na uloženie psychiatrického liečenia ústavnou formou.

Na verejnom zasadnutí súd vypočul M.. Bc. T. A., svedkov M. P. a N. A..

Mgr. Bc. T. A. aj v rámci svojej výpovede na verejnom zasadnutí poprela spáchanie skutku spôsobom, ktorý je bol kladený za vinu. Vždy kontakty inicioval M. P. priamo alebo prostredníctvom ním poverenej osoby, posielal po ňu autá, pozýval ju na rôzne akcie. Stretávali sa na koncertoch, večerných podujatiach a vystúpeniach. Okrem toho ju pozýval na dovolenky, chcel, aby ku nemu došla do C., kde býval.

Diametrálne odlišný postoj prezentuje vo svojej výpovedi svedok M. P., ktorý uviedol, že ho M.. Bc. T. A. osočovala, obviňovala ho, že sa kontaktuje s prostitútkami. Napriek tomu, že ho urážala a osočovala, súčasne mu vyznávala lásku. V. mu odosiela množstvo emailov. Nie je pravdou, že by sa osobne

cielene kontaktoval s menovanou a nikdy ku nej neposielal domov žiadne auto. Tak isto jej nikdy netelefonoval. Stretnutia mohli byť iba náhodné, keď sa ona dostavila na akciu, ktorej sa zúčastňoval.

Z výpovede svedka N. A. súd prvého stupňa zistil, že rodičia vedeli o známosti svojej dcéry s M. P., avšak túto považovali za neperspektívnu. Vedeli z dcériných rečí a telefonátov, že sa stretávajú a to aj napriek tomu, že M. P. nikdy v blízkosti ich obydliá nevidel. Informácie mal výlučne od dcéry, ktorá hovorila, že posielal po ňu auto.

Súd prvého stupňa na podklade vykonaného dokazovania dospel k záveru, že konaním M.. Bc. T. A. boli naplnené znaky skutkovej podstaty činu inak trestného, nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. zákona.

Splnenie druhej zákonnej podmienky a to preukázania nebezpečnosti pobytu M.. Bc. T. A. na slobode, odvodzuje súd prvého stupňa predovšetkým zo záverov znaleckého posudku znalcov z odvetvia psychiatrie. M.. M. Y. v rámci výsluchu na verejnom zasadnutí potvrdil, že M.. Bc. T. A. trpí duševnou chorobou a to trvalou poruchou s bludmi. Ide o expanzívnu formu parafrénie, čo je choroba podobná paranoidnej schizofrénii. Jej centrálnym príznakom je blud, ktorého podstatou je zvrátený myšlienkový obsah, nekorešpondujúci s realitou. V prípade extatickej parafrénie mimo paranoidného perzekučného bludu jestvuje aj tzv. erotomanický blud, pri ktorom je postihnutá presvedčená, že je v priazni väčšinou slávnej osoby, priazeň prerastá do presvedčenia, že ide o vzťah, ktorý má hĺbku vyšších citov. Postihnutá si modeluje svoje bezprostredné životné smerovanie, prispôsobuje tomuto celodenný režim, má zacielenú pozornosť na pomyselne blízku osobu, i keď táto osoba o ničom nevie. Môžu sa pri tom vyskytovať aj aktivity zo strany postihnutej osoby, ktoré vyvolávajú psychickú ujmu u poškodených. Podľa znalca ide o celoživotné ochorenie, ktorého ťažiskovým príznakom je nekritickosť a neprežívanie chorobnosti. V klinickej praxi je motivácia k liečeniu veľmi nízka, blíži sa k nule. Postupne je prítomné prehľbovanie bludného presvedčovania, rozširovanie chorobnej koncentrácie aj na iné osoby, v neposlednom rade aj sebadeštruktívne konanie. Spontánna úzdrava nie je možná, existuje rozmer tzv. sociálnej úzdravy, kedy postihnutý zistí, že všetky inštitúcie alebo osoby, ktoré oslovuje, jej dávajú negatívnu spätnú väzbu, z čoho nezískava „profit“. Za takejto situácie sociálnej úzdravy ide o priaznivejšiu formu, pri ktorej postihnutá bludne prežíva realitu, ale prestane sa podľa toho správať. Prognóza bez liečenia je nepriaznivá. Podstatou liečby je bludný systém, upraviť sociálne bytostné smerovanie a znalcami navrhované liečenie je predpokladané rádovo v mesiacoch.

Súd prvého stupňa vyhodnotil na podklade vykonaného znaleckého dokazovania uloženie psychiatrického liečenia ústavnou formou ako nevyhnutné opatrenie.

Vzhľadom k tomu, že k vydaniu uznesenia prvostupňového súdu došlo na verejnom zasadnutí konanom v neprítomnosti M.. Bc. T. A., venoval okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia pozornosť aj odôvodneniu procesného postupu pri vykonávaní verejného zasadnutia a splnení podmienok pre jeho vykonanie. Okresný súd konštatoval, že po vykonaní verejného zasadnutia dňa 18.07.2017 bol Mgr. Bc. T. A. poskytnutý dostatočný priestor na predloženie ňou navrhovaného dôkazu, iného znaleckého posudku z odvetvia psychiatria. Takýto dôkaz menovaná napriek primeranej lehote nepredložila. Jej konanie bolo súdom prvého stupňa vyhodnotené ako snaha o bezdôvodné predlžovanie rozhodnutia vo veci, ktoré neakceptoval. Súčasne konštatoval, že boli splnené podmienky pre postup podľa § 293 ods. 5 Tr. poriadku na konanie v neprítomnosti, o čom bola M.. Bc. T. A. poučená.

Proti tomuto uzneseniu bola v zákonom stanovenej lehote podaná sťažnosť M.. Bc. T. A.. V dôvodoch sťažnosti poukazuje na to, že vydané rozhodnutie okresného súdu je v rozpore s čl. 17 ods. 1 Ústavy SR, § 2 ods. 2, ods. 4 Tr. poriadku a došlo tiež k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách, ako aj čl. 48 Ústavy SR.

Vzhľadom na skutočnosť, že jej vec bola prerokovaná v neprítomnosti a nemohla sa v celom rozsahu vyjadriť, bola porušená zásada ústnosti a kontradiktórnosti konania, predovšetkým tým, že jej nebolo umožnené vykonať iný znalecký posudok o jej duševnom zdraví. Z dôvodu, že náklady spojené s vyhotovením znaleckého posudku presahujú jej príjem, nie je možné odmietnuť vyhotoviť kontrolný znalecký posudok a ďalej bez nesporných dôkazov ju pozbaviť osobnej slobody svojvoľným rozhodnutím súdu. Naďalej trvá na svojom vyjadrení, že znalec, u ktorého mala absolvovať vyšetrovanie, bol pod vplyvom alkoholu.

Mgr. Bc. T. A. v dôvodoch svojej sťažnosti vyjadruje presvedčenie, že jej nebolo možné uložiť liečenie postupom podľa § 73 ods. 1, § 74 ods. 1 Tr. zákona, nakoľko nebola odsúdená za žiadny trestný čin a nebol jej uložený žiadny trest. Rozhodnutie o uložení liečenia je založené na jedinom dôkaze a to znaleckom posudku znalcov psychiatrov. Nebolo pritom brané do úvahy, že jej lekármi nikdy nebola diagnostikovaná žiadna duševná choroba a nikdy žiadnou duševnou chorobou netrpela. Sťažnosťou napadnuté uznesenie je podľa jej názoru nedôvodné, vykonštruované a v demokratickom štáte neprípustné. Zákon neustanovuje, aby bola pozbavená slobody v ústavnom psychiatrickom zariadení v prípade, keď je zdravá.

Z dôvodu, že neboli splnené zákonné podmienky súd nebol oprávnený vyhovieť návrhu podľa § 236 ods. 1 Tr. poriadku. Sťažovateľka trvá na tom, že sa nikdy nedopustila konania, ktoré by podstatným spôsobom zhoršilo kvalitu života M. P., nikdy nebol takýto stav preukázaný, ani nebol predložený relevantný dôkaz.

Sťažnostnému súdu navrhla zrušiť prvostupňové rozhodnutie ako vecne nesprávne, pretože zásadným spôsobom bolo porušené jej právo na obhajobu, právo na spravodlivý proces a uznesenie bolo vydané v rozpore s Ústavou SR. Ďalej je rozhodnutie založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Podmienky pre uloženie ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou neboli splnené, vzhľadom k tomu, že sa skutok nestal a nebolo preukázané, že bol spáchaný trestný čin tak, ako je uvedené v obvinení.

Krajský súd podľa § 192 Tr. poriadku ako nadriadený orgán preskúmal jednak správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľka podala sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a pritom zistil, že sťažnosť M.. Bc. T. A. je čiastočne opodstatnená. Procesný postup, ktorý predchádzal vydaniu uznesenia je v rozpore so zákonom a napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť.

Sťažnostný súd po postupe nariadenom citovaným ustanovením z predloženého doposiaľ získaného spisového materiálu zistil, že M.. Bc. T. A. bola na podklade uznesenia o vznesení obvinenia vydaného povereným príslušníkom OR PZ Bratislava V zo dňa 03.02.2015 ČVS: ORP-2096/PJ-BV/2014 trestne stíhaná pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. zákona, ktorého sa mala dopustiť na skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti odôvodnenia tohto uznesenia.

V priebehu prípravného konania bolo nariadené znalecké dokazovanie znalcami z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, z ktorého vyplynul záver, že menovaná trpí duševnou chorobou a to parafréniou (expanzívna forma). V uvedenej duševnej chorobe ide o forenzne významnú závažnosť, nakoľko predovšetkým jej myslenie je chorobne zmenené, čo má významný dopad na konanie a takto zmenené myslenie podmieňuje patologickú motiváciu jej konania. Podľa znalcov trpela M.. Bc. T. A. touto duševnou chorobou aj v čase skutku. Vymedzenie konania v skutkovej vete odzrkadľuje klinický priebeh parafrénie, ktorou menovaná trpela v čase skutku a trpí doposiaľ. Jej schopnosť vnímať a posudzovať reálny stav vecí je hlboko porušená pre uvedenú duševnú chorobu.

Znalci konštatovali vymiznutie ovládacej a rozpoznávacej zložky konania v čase posudzovaného skutku práve z dôvodu parafrénie. Schopnosť reagovať na podnety je u nej významne nepriaznivo zmenená z dôvodu závažnej duševnej choroby. Rovnako nie je schopná chápať význam trestného konania a svoje postavenie v tomto konaní.

V prípade M.. Bc. T. A. v kontexte vzťahu príznakov parafrénie a obvinenia z posudzovaného skutku, navrhli znalci ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou. Znalci považujú mieru rizika v správaní menovanej z hľadiska jej spoločenskej nebezpečnosti za významnú z dôvodu duševnej choroby, ktorou trpí.

Uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava V zo dňa 20.10.2016 bolo podľa § 215 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku zastavené trestné stíhanie obvinenej M.. Bc. T. A.. Vychádzajúc z odôvodnenia uznesenia prokuratúry, rozhodnutie o zastavení trestného stíhania sa opiera o závery znaleckého posudku

znalcov z odvetvia psychiatrie, ktoré sú podrobne uvedené v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto uznesenia.

Dňa 08.12.2016 podala prokurátorka na súd prvého stupňa návrh na uloženie ochranného liečenia z dôvodu § 73 ods. 1 Tr. zákona. Prokurátor vo svojom návrhu odkazuje na vydané uznesenie o zastavení trestného stíhania z dôvodu § 215 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku a ako spôsob výkonu ochranného liečenia navrhol ústavnú formu. Navrhnutý spôsob opiera prokurátor o ustanovenie § 74 ods. 1 Tr. poriadku, vychádzajúc pritom zo záverov znaleckého posudku po zohľadnení závažnosti aktuálneho zdravotného stavu obvinenej.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že okresný súd určil vo veci postupne viac termínov verejného zasadnutia, tieto však boli v prvých dvoch prípadoch odročené pre neprítomnosť M.. Bc. T. A.. Na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.07.2017 súd prvého stupňa vypočul M.. Bc. T. A., poškodeného M. P., svedka N. A. a znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, M.. M. Y..

Verejné zasadnutie bolo odročené na neurčito, nakoľko obhajoba požiadala o poskytnutie lehoty na zabezpečenie znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie. Samosudca určil dvojmesačnú lehotu, v ktorej bolo potrebné tento dôkaz súdu predložiť. V priebehu plynutia lehoty oznámil obhajca, že v stanovenom čase nebude možné navrhnutý dôkaz zabezpečiť, nakoľko bolo jeho klientke psychiatrom oznámené, že kontrolný posudok môže byť v konaní účinný, iba ak oň požiadá súd, prípadne orgán PZ. K oznámeniu bolo priložené aj potvrdenie odborného lekára z oblasti psychiatrie. Následne M.. Bc. T. A. súdu oznámila, že na odporúčanie psychiatra vykonáva kroky k zabezpečeniu posudku, ktorý majú vypracovať dvaja znalci z odvetvia psychiatrie. Keďže bol v tomto období určený termín verejného zasadnutia na 26.10.2017, požiadala M.. Bc. T. A. o ospravedlnenie svojej neúčasti a odročenie verejného zasadnutia na neurčito, nakoľko lekári, ktorí ju majú vyšetriť, nedokážu do stanoveného termínu posudok vypracovať.

Na oznámenie reagoval samosudca okresného súdu zaslaním stanoviska, že ospravedlnenie neakceptuje a verejné zasadnutie dňa 26.10.2017 vykoná. Zo zápisnice o verejnom zasadnutí vyplýva, že verejné zasadnutie súd nevykonal a bolo odročené na 23.11.2017.

K vydaniu sťažnosťou napadnutého uznesenia došlo na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.11.2017. Toto verejné zasadnutie, ako to vyplýva aj z dôvodov prvostupňového uznesenia, bolo vykonané v neprítomnosti M.. Bc. T. A., avšak za prítomnosti ustanoveného obhajcu. Z obsahu spisového materiálu je možné zistiť, že menovaná bola predvolaná na verejné zasadnutie, čoho dôkazom je ňou podpísaná doručka s dátumom 30.10.2017. V nasledujúcej časti spisu sa však nenachádza kópia predvolania, ktoré bolo menovanej zaslané, ale iba poučenie podľa § 293 ods. 5 Tr. poriadku, o ktorom sa možno domnievať, že bolo súčasťou predvolania a bolo menovanej zaslané. Okrem predvolania na verejné zasadnutie sa súd prvého stupňa rozhodol zabezpečiť prítomnosť M.. Bc. T. A. formou predvedenia, nakoľko podľa kópie žiadosti požiadal príslušné obvodné oddelenie PZ o jej predvedenie.

Listom doručeným okresnému súdu dňa 22.11.2017 M.. Bc. T. A. ospravedlnila svoju neprítomnosť na verejnom zasadnutí, ktoré sa malo uskutočniť 23.11.2017 a požiadala o preloženie termínu verejného zasadnutia. Dôvodila tým, že chce vo veci predložiť nový znalecký posudok, ktorý súd odmietol dať vyhotoviť a možnosť predložiť takýto posudok označila za svoje ústavné právo. Okrem toho uviedla, že nikdy predtým jej nebola diagnostikovaná žiadna duševná choroba a ani žiadnou netrpela. Z uvedených dôvodov opätovne označila postup prokuratúry ako aj jej návrh na uloženie ochranného psychiatrického liečenia za nedôvodný. Tak ako neboli podľa názoru M.. Bc. T. A. splnené podmienky na zastavenie stíhania, tak nie sú splnené podmienky pre uloženie psychiatrického liečenia. V závere prehlásila, že je nútená čakať na vyhotovenie nového znaleckého posudku a z objektívnych dôvodov ho ešte nedokázala súdu predložiť.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 23.11.2017 vyplýva, že samosudca konštatoval splnenie podmienok pre vykonanie verejného zasadnutia v neprítomnosti M.. Bc. T. A. a neboli súdom prvého stupňa akceptované výhrady obhajcu, ktorý poukázal na ustanovenie § 293 ods. 8 Tr. poriadku.

Podľa § 2 ods. 7 Tr. poriadku každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 293 ods. 1, ods. 3, ods. 5, ods. 8, ods. 9 Tr. poriadku verejné zasadnutie sa koná za stálej prítomnosti samosudcu a zapisovateľa alebo všetkých členov senátu a zapisovateľa.

Verejné zasadnutie sa koná za prítomnosti obvineného.

Verejné zasadnutie sa vykoná v neprítomnosti obvineného aj vtedy, ak mu upovedomenie o verejnom zasadnutí bolo riadne a včas doručené a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti alebo za podmienok uvedených v § 292 ods. 5.

Ak obvinený hodnoverným spôsobom ospravedlní svoju neúčast' na verejnom zasadnutí a súčasne písomne požiada súd, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo za jeho prítomnosti, súd odročí verejné zasadnutie a určí deň, čas a miesto ďalšieho verejného zasadnutia.

V prípadoch povinnej obhajoby nemožno konať verejné zasadnutie bez prítomnosti obhajcu. Ospravedlnenie a žiadosť podľa odseku 7 môže predniesť aj obhajca obvineného, ak je na to osobitne splnomocnený.

Rešpektujúc citované zákonné ustanovenia je v posudzovanom prípade na podklade predloženého spisového materiálu nutné konštatovať, že procesný postup samosudcu okresného súdu v konaní o návrhu prokurátora na uloženie ochranného liečenia nebol správny. Na podklade takéhoto procesného postupu nebolo možné prijať zákonné rozhodnutie. Nakoľko sa okresný súd dopustil chýb procesného charakteru, teda ide o pochybenia formálne, krajský súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nemôže venovať posudzovaniu vecnej správnosti vydaného rozhodnutia a poukazuje iba na pochybenia v procesnom postupe.

Vychádzajúc zo zistení, ktoré sú podrobne uvedené v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia, M.. Bc. T. A. bola na verejné zasadnutie, na ktorom došlo k vydaniu rozhodnutia, riadne predvolaná, avšak sťažnostnému súdu nie je známe, akým spôsobom bola menovaná poučená o svojich právach súvisiacich s účasťou, prípadne neúčasťou na verejnom zasadnutí, keďže sa v spise nenachádza kópia predvolania. Po preštudovaní spisového materiálu predložila M.. Bc. T. A. súdu ospravedlnenie svojej neúčasti na verejnom zasadnutí a žiadosť o určenie nového termínu. Toto ospravedlnenie mal súd prvého stupňa k dispozícii pred termínom vykonania verejného zasadnutia.

Napriek jednoznačnej dikcii zákona (§ 293 ods. 8 Tr. poriadku), ktorý určuje, že ak obvinený hodnoverným spôsobom ospravedlní svoju neúčast' na verejnom zasadnutí a súčasne požiada súd, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo za jeho prítomnosti, súd verejné zasadnutie odročí a určí termín nového verejného zasadnutia, samosudca nariadený úkon vykonal a vo veci rozhodol. Okrem evidentného rozporu zo zákonom postráda tento postup aj logiku, nakoľko okresný súd za rovnakých podmienok predchádzajúce verejné zasadnutie nevykonal a odročil ho. Dôkazom toho, že považoval prítomnosť M.. Bc. T. A. za nevyhnutnú, je aj žiadosť o jej predvedenie. Potom, čo zistil, že sa na verejné zasadnutie nedostavila, ospravedlnila svoju neúčast' a prehlásila, že sa chce verejného zasadnutia osobne zúčastniť, pristúpil k jeho vykonaniu.

Sťažnostný súd sa nemohol stotožniť s argumentáciou okresného súdu, že boli splnené podmienky pre vykonanie verejného zasadnutia v neprítomnosti M.. Bc. T. A., nakoľko jej konanie vyhodnotil ako snahu o bezdôvodné predlžovanie rozhodnutia vo veci, ktoré neakceptoval. Krajský súd pripomína, že ustanovenia Trestného poriadku, ktoré stanovujú podmienky vykonania verejného zasadnutia, neobsahujú možnosť súdu nerešpektovať pravidlo, ktoré je explicitne uvedené v § 293 ods. 8 Tr. poriadku s odôvodnením, že je konanie osoby, ktorej účasť je nevyhnutná, vyhodnotenú ako snahu o predlžovanie konania.

Z oznámení obhajcu a M.. Bc. T. A. je zrejmé, že podnikala kroky na zabezpečenie dôkazu, ktorý chce súdu predložiť a prostredníctvom obhajcu upozornila súd, že ním určenú lehotu nebude môcť dodržať. Do úvahy bolo potrebné vziať aj čiastočne zavádzajúcu informáciu, ktorú jej aj podľa vystaveného potvrdenia poskytol odborný lekár, ktorého navštívila. Taktiež jeho stanovisko mohlo prispieť čiastočne

ku komplikáciám pri zabezpečení znaleckého posudku a tiež ovplyvniť nemožnosť dodržať stanovenú lehotu. Hodnotiac podania M.. Bc. T. A. a jej obhajcu nemožno dospieť k jednoznačnému záveru o nehodnovernosti ospravedlnenia neúčasti na verejnom zasadnutí, čo znamená, že ho bolo nutné akceptovať.

Vyššie uvedené zásadné pochybenie v postupe okresného súdu, ktorý nerešpektoval ospravedlnenie M.. Bc. T. A. a jej žiadosť, aby sa verejné zasadnutie nekonalo v jej neprítomnosti, bolo dôvodom zrušenia prvostupňového rozhodnutia a vrátenia veci na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Po vrátení veci je v novom konaní potrebné opätovne vykonať verejné zasadnutie za splnenia podmienok uvedených v § 293 Tr. poriadku a následne pristúpiť k vydaniu rozhodnutia.

Krajský súd preto postupom podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.